

Evangéliumi hírnök SUSPENSZ menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

"A szeretet mindent hisz"

Írta: NÉMETHY LÁSZLÓ

NEMRÉGIBEN előfordult, hogy egyik fekete munkás társam, mivel nem tudta, betonozás lesz, kölcsönkérte a gumicsizmám. Munkavégeztével szándékosan-e vagy nem, elfeledte visszaadni és odalett a csizmám. Egy másik, ez már fehér ember, tudta, hogy lefizetik, kölcsönkért egy dollárt és sohasem adta vissza. A harmadik már úgy tett, kért egy dollárt. A másik héten még egyet. A harmadikon visszaadott egyet, de a hét közepe felé visszakérte. Vagyis egyet mindig kért és egyet mindig visszaadott, de eggyel örökre adós maradt.

Már neveltség tárgya lettem és úgy tűntem, mint akit mindig be lehet csapni. Saját gyarlóságaimmal épügy tisztában vagyok, mint az efajta emberekével. De még mindig jobb nekem, mert nem én kérek, és nem én csalom a másikat. Ugy vagyok ezzel az apró veszteségekkel, hogy hozzáadom ahhoz, amit magunk között úgy emlegetünk "több is veszett Budapesten". Mert hej de sok szép emlék fűz minket ahhoz, amikor feleségemmel együtt hozzákezdünk kicsiny otthonunk felépítéséhez. A lassanként megvásárolt bútordarabok. Szorgalmas takarékoskodás mellett lakásunkba vándorolt újabb tárgy. Mily szeretettel cirogattuk körül tekintetünkkel, mikor hazajöttünk a munkából. És eljött az idő, ki kellett repülni fészekünkől. Néhány szükséges dolog és a többi odaveszett. A tüzhely, a szobában duruzsoló kályha. Falat ékesítő képek. Szekrények. Könyvek.

Engem a régi és újabb apróbb-nagyobb veszteségek nem bántanak. Még a módokat sincsenek rám fontos hatással, ahogyan egyik-másik elkéri tőlem tárgyaim, vagy pénzem. Mert jobb szeretem az emberről azt feltételezni, hogy visszaadja. Hiszek nekik és bizok bennük. Még akkor is, ha azt olvasnám ki a kérő szemeiből, nem iven fogja megtéríteni. Volt már olyan, aki azt mondta, ő nem adna.

Azt válaszoltam, én szeretem az em-

A NAGYVILÁG SZEME MAGYARORSZÁGON

AZ EGÉSZ VILÁG felháborodva s a szabadságért küzdő és vérző magyar néppel szemben, részvétellel figyeli a kommunista orosz hadsereg kegyetlen, brutális vérengzéseit és pusztítását Magyarországon. A Nemzetek Szövetsége és több országnak a kormánya, — külön is, — még a pogány India is! — tiltakozó üzeneteket küldtek Moszkvába, de minden tiltakozás süket fülekre talált. Az orosz hadsereg tüzzel-vassal vérbe fojtja a magyar szabadságot.

Az egész ország népe egyöntetűen megmozdult, hogy lerázza magáról a tízéves kommunista ígát. Az egyetemek tanáraitól és tanulóitól lefelé, a földmives emberig; katonák, hivatalnokok és munkások — erős hangsúllyal követelték Magyarország szabadságát és önállóságát és mégis: a kegyetlen és hitetlen orosz kormány, mely demokraciáról beszél sokat s arról, hogy a nép maga döntsön sorsa fölött, — ahelyett, hogy engedett volna a magyar nép jogos követelésének, egynegyed millió katonaságból álló minden legmodernebb katonai felszereléssel bíró

hadsereggel támadta meg a fegyvertelen magyar népet és százával, ezrével gyilkolja rakásra a szabadságra vágyó kis nemzet népét.

Idáig a világ nemzetei és az emberek milliói közül sokan gondoltak arra, hogy a kommunizmus talán mégis jót akar a szegény embereknek és általában a pórnépnek, de amidőn Magyarországot, a magyar munkásokat, saját országukból hurcoltak el azért, mert önállóságot és szabadságot követeltek maguknak, — ezentul még sokkal kevesebben fognak hinni a kommunistáknak.

Magyarországon a nemzetközi orosz kommunizmus halálos sebet ejtett önmagán s csak idő kérdése lehet a végső pusztulása ennek az istentelen ideológiának.

Ha olyan nagyszerű dolog lett volna a kommunizmus szülőhazánkban, mint ahogy azt a kommunista propaganda világgá kürtölte, — nem lázadt volna fel a magyar nép saját-maga és jóléte ellen. S ez a megmozdulás Magyarországon csak egy kis politikai körnek lett volna a fellázadása, — akkor a magyar hadsereg, de még a titkos rendőrség is, könnyen elhallgathattatta volna és nem lett volna szükség az orosz tankokra és egy negyedmillió orosz katonára hozzá.

Ha tényleg jobb volt a gazdasági helyzete a magyar népnek, mint tízévvvel ezelőtt volt, — akkor ma nem volna 80 ezer menekült és több Ausztriában, hanem otthon maradt volna, hogy megvédje saját maga jólétét és boldogságát.

bert és ha nem is adja meg nekem tartozását, az az ő és nem az én bűnöm. Anynyit pedig előre előlegezek neki, hogy nem kéri számító csalással és ha nem cselekedném vele a jót, vajjon nem az én bűnöm lenne?

Végül, ha érdemtelenül kaptam kegyelmet és Istennek úgy tetszett nekem adja, vajjon nincs-e nekem jogomban embertársaimnak azt adnom, amit akarok? Hiszek az embernek, mert így diktálja a szeretetem.

Ezek a tények mindazt bizonyítják, hogy a kommunizmus olyan istentelen, pogány politikai felfogás, amelyre nincsen semmi szüksége a világnak.

Krisztusra, a Világ Megváltójára, van égető szüksége minden fajnak, minden nemzetségnek. Ő az emberiség igazi Megváltója, aki azért jött erre a bűnös világra, hogy igazi szabadságot, jólétet, boldogságot adjon minden embernek. A kommunizmusban, amint azt már világosan látjuk a magyarországi eseményekből, — bízni nem lehet, de az Istenben való igaz bizodalom, az Ur Jézus Krisztus által, boldogsághoz, megelégedéshez és örökélethez vezet. Hódoljunk meg előtte, . . . adjuk át Néki magunkat teljesen!

—Emeritus

Felhívás

Szövetségünk Organizációinak
a Vezetőihez.

VASÁRNAPI ISKOLÁK, ifjúsági egyesületek, nőegyesületek, diakónusok, stb., Szövetségeinek vezetőit — szeretettel kérjük, hogy az évközi, keleti, központi és nyugati kerületek évközi konferenciáinak dátumát, idejét és helyét, — szerkesztőségünkbe haladéktalanul beküldeni szíveskedjenek. Szükségesnek látjuk a helyi konferenciák idejét jóelőre leközzölni lapunkban ezen a címen: KÖZELGŐ BAPTISTA ESEMÉNYEK.

Ezt szükségesnek látjuk azért, — hogy a dátumokkal összeütközések ne történhessenek és népünk előre informálva legyen az eseményekről.

A vezető testvéreket kérjük, hogy azonnal intézkedjenek.

Szerk.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: MErcse 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

VISSZATEKINTÉS

TALÁN egyik legnagyobb hátránya az emberiségnek az, ha a multban él. De vannak a multnak olyan eseményei, amelyek segítenek egy jobb jövő felé, ha megújulnak az emlékezetünkben.

Nehéz olyan levelet írni, amely egyben beszámoló, buzdító és érzelmeteljes legyen. Az ilyen nem is éppen levél és én sem azt írok, hanem, — mivel telve van az elmém benne maradt képekkel, a közelmúlti Brazília és Argentínai utamról, — azokat vetitem le. Szeretném ezt oly őszintén az olvasó elé állítani, mintha személyesen mondanám el.

Alkalom adatott részemre arra, — hogy ismét meglássam azt a földet, amelyen először lépkedtem és azt az eget, amely először öntötte rám a fényét és azokat az arcokat és mosolyokat, amelyek eddigi életem átkísérték.

1955 december havában elutaztam Amerikából és érkezésemmel — megleptem Braziliában a baráti és családi köreimet.

Nem birom leírni belső érzelmeimet, amelyek szívemet átjárták, amikor São Paulóban leszálltam a repülőről és taxim felfelé vitt azon az uccán, amelyen nagyon sokszor jártam szüleimmel. Alig vártam, . . . hogy az imaházhoz érjek és ott találkozzam több családi és gyülekezeti taggal; azokkal, akik első szavaimat hallották.

Éppen vasárnap volt és az istentisztelet előtt vagy 15 perccel értem oda és, amikor szót kaptam, alig bírtam beszélni. A nehézséget nemcsak a magyar szó kiejtések okozták, hanem valami befelé hulló cseppek is szorultak a torkomra. Minden, — majdnem úgy volt, mint amikor ezelőtt nyolc évvel otthagytam. Az épülethez lett még építve és tagok is sokan voltak, akiket nem ismertem. A régi arcok egy kicsit megráncosodtak és a gyerekek megnöttek és meg is szaporodtak úgy, hogy . . . még a családban levőket sem ismertem meg.

São Paulóból elmentem Rio de Janeiroba, ahol éppen az évi Brazil Baptista konvenciót tartották és így alkalmam volt találkozni több ame-

rikai misszionáriussal. Meglátogattam a szemináriumot és még több, amerikaiak által irányított intézetet is.

Onnan Argentínába mentem, ahol szüleim várták érkezésem, akikkel kellemes találkozásom volt. Ott töltöttem egy hetet. Apuka és anyuka nem sokat változtak. (Talán csak . . . néhány fonttal!) Magduskát nem ismertem meg a sötétben. Amint mentem fel a lépcsőkön, Floridán levő házukban, — azt vettem észre, hogy valaki majdnem lehajolt, hogy nyakamba boruljon és úgy öleltük egymást, — amíg apuka ránk nem szólt, . . . "hogy hagyjunk egy kicsit másnak is."

Tőle elfordulva, szüleim fogadott leányát, Irénkét üdvözöltem, akit miután megismertem, én is elfogadtam testvéremnek. Vasárnap imaházba mentünk, akkor még az Argentiniakéba. Igen esett az eső, de azért többen eljöttek. Alkalmam volt kicsinyben meglátni azt, amit szüleim végeznek és amit az amerikai magyar testvérek tesznek szüleim által.

Első alkalommal egyhetet töltöttem Argentínában s aztán visszamentem Braziliába, hogy onnan induljak vissza az iskolába, ami — közbejött akadályok miatt, — nem történhetett meg és így visszamentem Argentínába. Ekkor már gyönyörű, új épületben tartottunk istentiszteletet és ami még több, — EZ A MAGYAROK SAJÁT TEMPLOMA már, amelybe örömmel jönnek össze és — hálátelt szívvel, . . . először Isten, azután azok iránt, akiket az Ur felhasználta arra, hogy az övéké legyen.

Négy hónapig maradtam ott. Minden vasárnap, három testvéremmel, tartottunk valami előadást és Apáknapján, — amely ott májusban van, — anyuka és én próbáltuk meglepni prédikációnkkal az összegyűlt csoportot. Több tagot meglátogattunk és elálmélkodtam azon, hogy legtöbbszörüknek legalább egy óra hosszán kell villanyoson utazni, hogy az imaházba érjen. Vannak olyanok is, akik kora délelőtt indulnak el s az ilyeneket meg kell vendégelni, amikor odaérnek, vagy mielőtt vissza indulnak. De ez a munkát csak

Emlékezzünk Meg a lelkimunkára készülő ta- nulóinkról is karácsonykor!

kedvesebbé teszi, mert csak ezen al-
kalommal van idő egy kevés társal-
gásra és ösmerkedésre.

Amig ott voltam, kétszer volt po-
litikai zavar, de ez nem tartotta tag-
jainkat vissza. A munka ott nehéz,
és sok türelmet kíván. De lassan . . .
előre halad. Azidő alatt, hogy ott
voltam, átlag 35-40-en jöttek össze.
Igen gyorsan telt el az idő és igen
hamar megszerettem argentinai ma-
gyar testvéreimet. Szeptemberre —
vissza kellett jönnöm és így ünnepé-
lyes és szomorú teázás közt, el kel-
lett bucsuznom azoktól, akik olyan
hamar szívemhez nőttek.

Utazásomból igensok személyi ta-
pasztalatom volt. Álmélkodással néz-
tem az Ur munkájának előrehaladá-
sát s a népek erő kifejtését arra, —
hogy a munka előre haladjon, tev-
kenységeik által. Mennyit lehet el-
érni az ima által és azok által, akik
nemcsak a lelki adományait, ha-
nem anyagi javaikat is fölszentelik
az Urnak. Emlékemben tartom azo-
kat is, akiket itt-ott megismertem
és segítettek abban, hogy ottlétem
kellemesebb legyen. És az a nagy-
jelentőségű felújított érzés, amit . . .
egy igazi Otthon felől nyertem, a —
szülői és testvéri összeforrás, ami
meg volt bár, de . . . erősebb lett.

Sok mindent irhatnék még, de —
nem akarom untatni rossz magyar
kifejezéseimmel olvasóimat. Pár sza-
vam van még és ezekkel többek ér-
zelmét fejezem ki az amerikai test-
vérek iránt, akiknek mondhattam,
hogy amit tesznek úgy Braziliában,
mint Argentínában, meglátszik má-
sok életében. A testvérek Délameri-
kában se lankadjanak a munkában,
mert itt vannak megértő, szerető és
tevékeny szívek, az Ur pedig . . . a
szíveket vizsgálja. Munkájában és
felebarátaink iránti szeretettel és
megértéssel úgy el kell hogy veszi-
tünk magunkat, hogy ne legyen időnk
arra, hogy a más szemében meglás-
suk a szálkát, de a magunkéban ne
vegyük észre a gerendát. Az utolsó
óra közelebb van minden óra elmul-

tával. Eljön az este, amikor senki
sem tehet már semmit.

Most, mivel e szerény sorok, mint
"tributo" lettek inspirálva, — köszö-
netet szeretnék mondani a Vér csa-
ládnak, akik annyit tesznek a déla-
merikai munkáért; a Dulity bácsi-
nak, aki nem kimélte magát és oda-
ment, hogy felköltse az itteni test-
vérek érdeklődését; Nagy István
testvérnek, aki Braziliában végzi a
munkát és szüleimnek, nemcsak bá-
torságukért és hitükért, — hanem
azért is, hogy ők az én szüleim és
én ezt nagy privilégiumnak tartom.

—Molnár Jucika

Felhívás

KÖZELG a Karácsony áldott ün-
nepe! Ilyenkor megszoktunk emlé-
kezni árváinkról, valamint menházi
lakóinkról. Vannak, akik havonta,
vagy legalább is évközben teszik ezt,
vannak, akik csak Karácsonykor.

Adományokat mindig szívesen fo-
gadunk, de . . . most különösképpen
kérjük a jóindulatu testvéreinket és
barátainkat, hogy gondoljanak ár-
váinkra és k. öregjeinkre.

Meg kell említsük, hogy a dayto-
ni prédikatori és vagyonkezelő bi-
zottsági gyűlésen, \$500.00-t szava-
zott meg a gyűlés a magyarországi
menekültek s árvák részére, amely
összeget azonnal elküldtük Bécsbe,
hogy nekünk is részünk legyen az é-
letmentő munkában. Így az Árvák
pénztára megfogyott, de azért sze-
retelnék segíteni az itteni árváinkon
is. Ezen segítségre, a Karácsony na-
gyon alkalmas idő.

Szeretettel kérjük tehát gyüleke-
zeteinket, a nőegyleteket s egyéne-
ket is, hogy emlékezzenek meg ado-
mányaikkal k. árváinkról és Menhá-
zunk lakóiról.

Mindennemü pénzbeli adományt a
pénztárhoz kell küldeni, — mig
a természetbeli adományokat egye-
nesen a Menházhhoz, — Watervliet,
Michigan-be.

Ugy az árvák, mint a Menház ré-
szére szánt pénzbeli adományokat e
cimre szíveskedjenek küldeni:

Rev. George B. Balla
225 East 80th St.
New York 28, N. Y.

Elhivatás és Elküldetés

Irta és a Clevelandban, 1956. évben július
20-án tartott Diakónus Konferencián
felolvasta: SZÁSZ JÁNOS

DIAKONUS konferenciánk jeligé-
jét, mely így hangzik: "Szóla az Ur
nékem, mondván . . ." Jeremiás pró-
féta könyvéből vettük. A megneve-
zett könyv első részében olvashat-
juk a próféta elhívásának a történe-
tét. A rész vizsgálata közben felfe-
dezzünk néhány pontot, amely arra
tanít, hogy a lelki munkára való el-
hívás eredete és joga az Uré s akik
életüket áldozatosan Isten munká-
jának ajánlották, azokat az Ur hiva-
ta a szolgálatra. Alábbiakban ve-
gyük szemügyre azokat a pontokat,
amelyek az elhivatásra és elkülde-
tésre vonatkoznak.

1. A küldetést megelőzi az elhi-
vás. Isten ezt az elhívást személye-
sen, szinte négy szemközti bizalmat-
lanságban beszéli meg szolgájával.
Aki biztos akar lenni küldetésében,
annak először bizonyosnak kell len-
nie a hívásban. Meg kell vizsgálnia
magát minden prédikátornak, dia-
konusnak és gyülekezeti tagnak:
Elhivta-e őt az Ur? Ugy végzi-e a
munkát, mint Isten munkáját?

Sokszor halljuk manapság, hogy
az idők változnak és megváltozott
időben nem maradhatunk ott, ahol
voltunk, amikor megtértünk. Az
idők változnak, ez igaz, de az az Ur
aki minket magyar Baptistákat elhi-
vott, egy változhatatlan Isten. Ha
Isten nem változik, miért változ-
zunk mi? Miért vezessünk be gyüle-
kezeti és egyéni életünkbe olyan vál-
toztatásokat, amelyek minden szent-
írási alapot nélkülöznek? Ezért
mondja Péter apostol: "Igyekeztek
a ti elhívástokat erőssé tenni." Egy
predikátor, diakonus, vagy gyüleke-
zeti tag soha sem lehet annyira fel-
készült és tapasztalt, hogy ne lenne
ráutalva arra, hogy visszatérjen el-
hívásának forrásához.

2. "És szóla az Ur!" Ő hív és Ő
küld. Jeremiás, aki papi nemzetség
sarja volt olvasta és hallotta már if-
ju korában ezt a kifejezést. Amikor
azonban az Ur neki szólt, az más-
ként hangzott. A szent, a nagy és
rettenetes Isten szólalt meg ellenál-
latatlan erővel. Isten szavában volt
(Folytatás a 7-ik oldalon)

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

AZ IMÁDSÁG MEGHALLGATÁSA

“Ha az igazak kiáltanak, az Ur meghallgatja őket”.
Zsoltár 34:18.

Alig van kérdés, amely oly nagy horderejű volna, de amely egyúttal olyan ellentétes két nagy táborra osztaná az embereket, mint az imádság meghallgattatásának kérdése. Amíg százazrek hittet és boldogsággal arról tesznek bizonyosságot, hogy az Isten az imádságot meghallgató szerető édes Atya, addig nagyon sokan azt akarják bebizonyítani, hogy az imádkozás hiábavaló, semmit érő vallásos formáság. Nem szabad elfelejteni soha — s az ige is erről beszél — hogy az imádkozásnál fontos szerepe van annak, hogy kicsoda, milyen ember az imádkozó és milyen hittet — s itt nem vallásfelekezeti megkülönböztetésről, hanem igaz Istenben való hitről beszélek — imádkozik. Bűnben élő ember, bűnös erkölcsstelen, megrögzött szokásokkal béklyóba kötött ember a legszebb szavakból összeállított, amugy szívet, lelket megragadó imádságot is mondhat, de az Isten azt nem hallgatja meg. Az olyan ember imája sem nyer meghallgattatást Istennél, aki csak a bajok, betegségek és szükségek idejében fordul Istenhez. A jobb időkben soha eszébe sem jut az imádkozás.

Fontos — nagyon fontos — az emberek életében az, hogy Istenhez térjenek

vissza a tékozló fiu példájára. Bűnbánatot tartsanak s bűneik megbocsájtatást nyerjenek. Igen, az Ur Jézus Krisztus áldozatában megigazuljanak. Így aztán Isten kegyelme által igazakká válunk s az ige tanítása szerint Isten imádságunkat meghallgatja.

IRODALMI NAPUNK

November hó 11-én, vasárnap tartottuk meg irodalmi napunkat Szövetségünkhez tartozó gyülekezeteinkben. Erről a napról sokat irtunk s arra kértük, buzdítottuk gyülekezeteink vezetését s kis olvasó táborunkat, hogy készítsünk alkalmas programot s külön emlékezzünk meg Istennek egyik legnagyobb ajándékáról: az írott betűről. Arra is kértük átlag lelki testvéreinket, hogy ha az irodalmunk támogatásának ügye a gyülekezetben nincsen a rendes költségvetésben felvéve, ezen a napon gyűjtsenek egynéhány dollárt és küldjék be az irodalmi pénztárba.

Nem tudhatom, mennyire vettük szívünkre az ügyet s mennyire engedünk a felhívásoknak. Föltételezem, hogy a legtöbb gyülekezetünkben tartottak irodalmi napot és az összegyűlt pénzt már elküldték a pénztárosnak. Ha mégis valahol az elfoglaltságuk mellett elkerülte volna a figyelmet, itt szeretettel kérjük, szíveskedjenek intézkedni, hogy irodalmunk nehéz számláit rendezhessük. Ha van valahol egy megértő e sorokat olvasó lélek, aki nincsen direkte összeköttetésben valamelyik gyülekezetünkkel s nem volt alkalma részét kivenni s nemes adakozásból, kérjük pénztárosunkhoz küldje adományát.

Irodalmunk nemes, szent misszió célt szolgál s annak rendszeres támogatását minden Istent szerető embernek szíven kell hordania. **Ne csak beszéljünk, hanem cselekedjünk!**

Prédikátorok figyelmébe

SZERETETTEL kérjük prédikátor testvéreinket, valamint a gyülekezetek vezetőit, jelentsék be a menházi pénztárosnál azonnal, hogy az egyes gyülekezetekben hány árva van ebben az évben? Kérjük azoknak a pontos neveit, cimeit, életkorukat, stb., hogy arányosan intézkedhessünk az ajándékok szétosztásában.

Az Árvaügyek pénztárosának a címe:

Rev. George B. Balla
225 East 80th St.
New York 28, N. Y.

A SZERETET munkája mindig könnyű, mert másokban meleg érzést kelteni . . .

FONTOS FELSZÓLÍTÁS

EGY KISSÉ elkéstünk, de végleg nem késünk el annak bejelentésével, hogy az országos diakónusi konferencia határozata alapján

MINDEN KÜLMISSZIÓI CÉLRA ADOMÁNYOZOTT PÉNZ, A SZÖVETSÉG PÉNZTÁROSÁHOZ KÜLDENDŐ, akinek pontos címe:

Rev. Kinda Sándor
1041 Belvoir Drive,
Dayton 9, Ohio.

A diakonus konferencia határozata úgy az egyeseknek, mint a gyülekezeteinknek szól. Kérjük, szíveskedjenek a határozatot s a kérelmet figyelembe venni!

Kurtz Lajos
a diakónusok konferenciájának
elnöke

“Valaki gyűlöli az ő atyjafiát, gyilkos az: és tudjátok, hogy egy gyilkosnak is nincs a magában megmaradandó örök élete.” — János 3:15.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:
Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI
pénztárnok:
REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:
JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:
Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG
pénztárosa:
RICHARD STEG
6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:
Mrs. Barbara KURTZ
252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey

Aggmenházunk Rovata

Vezeti: Petre M. Adalbert lelkész

MINDNYAJUNK előtt ismeretes, az elmúlt clevelandi konvenciónak az a határozata, mely szerint a vagyoniügyi bizottságunk fel van hatalmazva arra, hogy Floridában, egy 42 ákeres birtokot vásároljon és ezen a birtokon, illetve erre a birtokra költöztessük át a watervlieti Aggmenházunkat.

Konvenciónk óta a vagyoniügyi bizottságunk és az Aggmenház igazgatóságának megbízottai le is foglalták a szóban forgó birtokot, Vero Beach közelében. Az elvégzett munkáról Bretz Emil elnökünk, a közlebbi multban írásbeli jelentést tett. Itt, a prédikátorok évi konferenciáján, jelentését kibővítve, megújította s végső határozatra szólította fel a prédikátor Testvéreket. Hosszú tárgyalás és komoly gondolkodás után, abban állapodott meg a gyűlés, hogy végre kell hajtani a clevelandi konvenció határozatát és a leelőlegezett birtok megvételét befejezéshez kell juttatni.

E határozattal kapcsolatban, — a megbízottak fel lettek kérve arra, hogy a megvásárolt birtokon lévő házakba, beköltöztessük öreg testvéreinket. Ha a hatóság teljesíti kérelmünket, akkor még e télen, — olyan gyorsan, ahogy csak lehetséges, — Aggmenházunk Floridába lesz költöztetve. Lehetséges, hogy a karácsonyi számunkban, már biztosabban írhatunk erről. Mig az engedély meg nem érkezik, . . . bizonytalan-ságban vagyunk.

Ha engedélyt nem kapnánk, akkor Aggmenházunk Watervlieten marad mindaddig, míg Floridában új épületet nem építhetünk. Hogy ez mikor fog megtörténni, azt egyelőre tudni nem lehet.

Akár költözünk a télen, akár nem, öreg Testvéreinket karoljuk fel továbbra is. Ne szünjünk meg érettük imádkozni és fönntartásukra adakozni, mert az igaz isteni szolgálat az apostol tanítása szerint is abból áll, hogy meglátogassuk az árvákat és özvegyeket az ő betegségükben és nyomorúságukban.

Testvérem, küldtél-e ez esztendőben valamit Aggmenházunk megse-

A LELKIPÁSZTOROK ÉVKÖZI GYÜLÉSE

A PRÉDIKÁTOROK évközi konferenciájukat ez évben Dayton, O.-ban tartották meg nov. 14 és 15-én. Dayton, O.-ban sajnos magyar baptista gyülekezetünk nincsen. Régebben gyönyörű lelki munka indult el ebben a városban, de a keresztyénség nagy ellensége: az ördög szép munkánkat megirigylte és sok konkolyt vetett az életigének; az evangéliumnak tiszta magvai közé s a sok pokoli dudva gyorsan felburjánzott s megölte, elpusztította ezt a virágzásnak induló szép gyülekezetet s az Istenhez hűséges lelkek, kik átérték a nehéz időket, szétszóródtak az országban munkálkodó gyülekezeteinkbe. Annak idején sokat aggódtunk e gyülekezet sorsa felett, de soha többé lelki erőnk nem volt életre vissza hozni ezt a gyülekezetet.

E gyülekezet kemény megpróbáltatása idejében került Vér Ferenc Testvérünk Dayton, O.-ba mint fiatal ember szép családjával együtt, tele buzgósággal és ambícióval. Mindig azt reméltük, hogy tehetségével s szívós kitartó munkájával s Isten segítségével mégis csak ujonnan alakul a gyülekezet s az evangélium okéje új ugarat szánt a magyar népünk lelki mezején, de — sajnos — Vér Testvéreink minden legjobb törekvéseikkel, ez soha nem történhetett meg.

Mindazáltal Dayton városa a magyar baptisták részére egy igen fontos misszió mező maradt. Vér Testvérből egy nagyszerű üzletember fejlődött, ki nem mondhatja ma Péter apostollal: "Aranyom ezüstöm nincs nekem . . ." mert őtet a jó Isten azokkal gazdagon megáldotta. Vér Testvéreink életében jellemző, hogy amit nekik Isten anyagiakban adott, azt soha nem tartották magukénak. Ugy fogják fel helyesen a dolgokat, hogy amivel ők az anyagiakban bírnak, az a Mindenek Urának Istenének a tulajdona, ők pedig csak azokban szolgák és sáfárok.

gitésére? Itt van újra a karácsony ünnepe. Szeretetünknek újabb kifejezést adhatunk és szolgálhatjuk az Istent és Testvéreinket.

Ebből az isteni felfogásukból származott az a gondolat, hogy az anyagiakkal mindig nehezen küzdő egyházunkat a 40-es években megajándékozták egy négycsaládos házzal, amit maga épített Daytonban és aminek az ára ma valami negyven-ezer dollár. Egy pár évvel később épített egy másik házat és azt is átadta abban az árban, amibe neki került. Ennek a birtoknak ma 15 ezer dollár az értéke. Ugyancsak egy pár évvel később ismét épített egy 4 családos házat s azt is átadta Szövetségünknek potom áron. Ez a három ház adósságmentes s a jövedelme Szövetségünk missziójára van felhasználva. Külmisszióink, Aggmenházunk, irodalmunk szép disztéglából épült három ház jövedelméből van támogatva.

A jó Isten azt a lelki kárt, amit szenvedtünk Dayton városában az által, hogy ott gyülekezetünk elpusztult, jóvátette Vér Testvéreinken keresztül. Akkor az ördög nevetett rajtunk győzelmi mámorában, most pedig mi nevetünk rajta, mert mégis csak győzött és győzni fog az Ur és az Evangélium!

A prédikátorok Vér Testvéreink hívására örömmel mentek Daytonba, ahol a fent megnevezett időben gyönyörű új otthonukban tartottak gyűlést, Bretz Emil elnök Testvérünk vezetésével. Rendesen kidolgozott egy és félnapi program volt összeállítva. Az előadók mind ügyesen és áldásosan dolgoztak a gyűlés javára, épületére. Itt is megköszönjük előadásait, tanításait.

Visszatérve ismét Vér testvéreink áldozatos készségére s arra a kedves vendégszeretetre, melyben a gyűlést e kétnapon át részesítették, elfelejt-hetetlen. A gazdag ételek és alkalmas jó szállás, Kinda, Végső és Balogh Testvéreink segítségével elsőrendű, kitűnő volt. Ugy bántak velünk e kétnapon át, hogy hirtelen arra gondoltam, hogy minden évben Daytonban kellene megtartanunk ezt a fontos gyűlést. Erre azért is gondoltam, mert úgy az étkezést, valamint a kitűnő szállást teljesen díjtalanul adták Testvéreink az Ur szolgáinak. Ezzel kapcsolatosan

eszembe jutott a seraptai özvegy nő, kit az Ur Isten gazdagon megáldott azért, mert szegénységéből vendégül fogadta a prófétát. Biztos vagyok afelől, hogy a változhatatlan jóságos Isten a daytoni Testvéreink áldozatát is gazdagon megjutalmazza. De illő dolog, hogy a gyűlés nevében itt e helyen is megköszönjem a rendkívüli s általunk nagyon élvezett vendégszeretetet. Erős hangsúllyal írom le ezt az egy szót: Köszönjük!

A MENEKÜLT MAGYAROK MEGSEGÍTÉSE ügyében hosszú ideig tárgyalt a gyűlés. Bretz elnök Testvér elmondta, hogy Bécsből telefonon hívta fel ötöt egy ismerős menekült budapesti prédikátor, aki jelentette, hogy Bécsben még a templomok padjain is reménytelenül fekszenek a betegek és sebesültek. Ez a lelki testvérünk arra kéri az amerikai magyar Baptistákat, hogy küldjenek azonnal segítséget ezeknek a szerencsétlen magyar Testvéreinknek. Hosszabb ismertetés és tárgyalás után a vagyoniügyi bizottság elnökének beleegyezésével úgy döntött a konferencia, hogy a kéznél lévő s az árvák megsegítésére összegyűlt pénzből azonnal utaljunk ki \$500.00, azaz ötszáz dollárt, hogy az árvaságra jutott magyar Testvéreink sürgősen meglegyenek segítve. A pénzt még Daytonból átutaltuk Bretz Testvér közvetítésével. Levélment s arra kérjük a menekülteket, hogy szervezzék meg magukat, értesítsenek a helyzetről, hogy a további segítséget egy megorganizált bizottságnak küldhessük. Mire e sorok napvilágot látnak, válaszuk már kéznél lesz s segítségünket direkte küldhetjük Testvéreinknek. Azért arra kéri a lelkes konferencia az összes Testvéreinket és Gyülekezeteinket, hogy a már összegyűjtött segélypénzt és azt, aminek összegyűjtése folyamatban van. A szövetési pénztárba sziveskedjenek küldeni. Rev. Kinda Sándor, 1041 Belvoir Ave., Dayton 9, Ohio. Könnyen megtörténhet a közeljövőben az is, hogy majd a Budapest-i központba utalhatjuk át a segélyezésre gyűjtött pénzt. A fontos most az, hogy minden magyar szíve megmozduljon Amerikában az adakozásra, mert a

szükség megmérhetetlenül nagy.

Az Aggmenházunk helyzetéről és sorsáról is sokáig tárgyalt a gyűlés. Az erre vonatkozó dolgokat megtaláljuk az Aggmenház Rovatában.

A prédikátor Testvéreink feleségei közül jelen voltak és a kiszolgálásnál nagyszerűen segédkeztek: Major Mihályné, Petre Gáborné, Kinda Sándorné és a vagyoniügyi bizottság elnökének felesége, Bacsó Péterné. Az Aggmenház igazgatóságának tagja: Vancsa Sándor. Jelenlétükkel gazdagabb volt ez évi gyűlés. Éreztük azt is, hogy közöttünk volt az Ur, Kinek dicsőség, tisztesség és felmagasztalás legyen minden időben.

—Emeritus.

A KELETI DIAKONUSOK ŐSZI GYÜLÉSE

November 3-án d. u. fél 3 órai kezdettel tartották meg a keleti diakonusok őszi gyűlésüket, a prédikátorok bevonásával. Németh Dávid Testvér vezette az imaáhitatot Mk. 6:1-3 versek alapján. Rövid beszédében kiemelte, hogy csak úgy taníthatunk másokat, ha arra felkészülünk és először magunkat tanítjuk meg, azokra az igazságokra, amire az Ur Jézus tanít bennünket. Közösen buzgón imádkoztunk.

Szakács Ferenc Testvér helybeli diakonus örömmel köszöntötte és fogadta a közeletről és távolról érkezett diakonusokat és prédikátorokat s a gyűlés elnöke, Kurtz Lajos Tv. meleg szavakban viszonzta a kedves üdvözlést és fogadtatást.

E gyűlésre rendes programot állított össze a vezetőség, amit egyhangulag a gyűlés elfogadott. A gyűlés magyar szónoka és előadója Rev. Matus volt, ki az Isteni és emberi bölcsességről tartott előadást. Az emberi bölcsesség nem megvetni való, az korunkban sokra haladott, mondotta az előadó, de az Isteni bölcsesség megmérhetetlenül jó, mely mindig bölcsen vezette népet s ezután is bölcsen vezeti, ha Őrá hallgatunk.

Következett a jegyző és pénztári könyvek felolvasása. A jelentés egyhangulag el lett fogadva.

Rev. Molnár B. a kül- és belmisszióról tett rövid jelentést. Rev. Balla György, az Aggmenház sorsáról és helyzetéről beszélt röviden. Mindezeket örömmel vette a gyűlés.

Rev. Kovács Miklós Testvérünk azt ajánlotta a gyűlésnek, hogy a magyar szabadságért harcoló és szenvedő magyar testvéreinkért imádkozzunk az egek Urához. Térdeinkre hullottunk mindnyájan és szívvel könyörögtünk Magyar Hazánkért és szenvedő Testvéreinkért. E gyűlés úgy határozott, hogy a segélyügyet erősen felkaroljuk és karöltve dolgozunk a többi val-

Vasárnapi Iskola

The 28th District Sunday School Teachers Convention was held Nov. 3, 1956 at the Fulton Road Baptist Church. The theme of the convention was, "The Importance of Sunday School in This Generation." President, Mr. Carl Nemeth, brought out the fact that a child learns wisdom by attending the Sunday School. Wisdom can only be found through the word of God.

A film with the title "Together We Grow" was shown. A few facts from the film were discussed by the President. He stated that in order to have a successful Sunday School, the teachers must cooperate by having more meetings within their own churches.

Rev. Michael Major, pastor of the Campbell, Ohio church gave a talk about work in the Sunday Schools. He mentioned the importance of prayer, in helping our Sunday School teachers as they go about teaching the children.

Each church that was represented gave a report as to how their Sunday School is progressing. After adjourning the meeting, everyone enjoyed a delicious meal which was prepared by the Fulton Road Ladies Society.

Evening services followed with various participants on the program. The evening speaker was Dr. George Gibson who is pastor at the Calvary Baptist Church. He is also a professor at the Cleveland Baptist Institute. His topic was "Paul and the Example of the Christian Life." He pointed out the fact that the Sunday School teachers should follow Paul's example. For Paul went about spreading God's word to all the people everywhere.

Rev. Petre closed our convention with prayer.

Secretary
Miss Eleanor TURK
Fulton Road Baptist Church

lásfelekezetekkel. Hála Istennek, a segélyezés ügye szépen halad itt keleten előre. Jelen voltunk 20-an. Rev. Balla imájával zártunk.

Fodor József,
jegyző és pénztárnok.

Elhivatás és Elküldetés

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

elhívó és elküldő erő. Magyar Baptista gyülekezeteink próféta küldetése is Isten szavának erején és hatalmán nyugszik. Kezünkben van a Biblia, olvassuk és magyarázzuk. A küldetést azonban csak akkor teljesítjük, ha Isten lelkének világossága mellett azt is tudjuk, hogy mit szól az Ur!

Testvéreim, tudósok lehetünk, véggezhetünk magas iskolákat, ismerősök lehetünk a Görög bölcselők tudományával, idézhetjük az emberi elme kiváló termékeit, ha nem az Ur szól hozzánk az Ige hirdetőinek ajkán keresztül, az nem sokat ér. Időről-időre vissza kell mennünk a bonyolult emberi módszerektől a tiszta és üde forráshoz, az elhívó és elküldő örökkévaló Istenhez.

Pál apostol nagyképzetségű ember volt. A nagy Gamáriel lábainál tanult. De amig az Ur nem szólt hozzá, tudománya inkább káros, mint hasznos volt. Isten hívó szava elérte őt a damaskusi uton. Ettől kezdve előbbi emberi tudományát szemének ítélte. Isten hívása nagy változást hozott Pál apostol életében.

Régebben, amikor szerénységünkben az Ur elhívott, mi nem ülhettünk Gamáriel lábaihoz, de közülünk ma sokan oda szeretnének ülni. A nagy tanító mester, a Szent Lélek után Gamáriel nyújthat nekünk valami jobbat?

3. Isten terve az idők kezdetére nyulik vissza. Mint tökéletes Teremtő mindent jó előre elkészített és ezt a tényt közölte a prófétával. Az ut, amelyre Jerémiást elhívta ismeretlen ut, de ott volt a bátorító, bizalmat adó kijelentés: Isten mindent elkészített uton vezet. Hálát kell adjunk ezért! Sok dologban engedetlenek vagyunk s azt tesszük, amit nem az Ur parancsolt. Istenünk mégis új lehetőségeket ad, hogy lépésről-lépésre haladjunk azon az uton, amelyet atyai szeretete kijelölt.

4. Isten leszereli az Ő szolgáját. "Ne mondd ezt: Ifju vagyok én." Ez a szelid feddés arról szól: Ne ábrándozz, ne gondold, hogy idős korodban majd mindent jobban teszel. Ne hidd azt sem, hogy idős korodban

majd nyugodhatsz azokon a babéronkon, amiket ifju korodban szereztél. A kor az Ur kezében nem számít. Ábránduljunk ki bimbózó álmainkból. Haggyunk fel az önámítással, hogy mi jobban tudunk mindent, mint az öregek, vagy elődeink, akik évtizedeken, sőt évszázadokon keresztül teljesítették isteni küldetésüket.

Isten munkájában nem annyira a tehetség, vagy az emberi tudomány alapján nagyra nőtt önértékelés, hanem a teljes odaadás számít. Ehhez a munkához nem elég a szakismeret összegyűjtése, a szerzett ismeret ügyes felhasználása, vagy alkalmazása. Ehhez a munkához elsősorban önmagunk megüresítése szükséges, hogy így Isten szeretete és ereje szóhoz jusson. Belőlünk jóformán csak annyi használható, amennyi alázat van bennünk. Ha megalázzuk magunkat Isten előtt s a reánk bízott munkát csendben és imakamráinkban időzve végezzük, boldog reménység lesz osztályrészünk.

5. Jeremiás próféta könyvének első részében azt is olvassuk, hogy Isten felszereli az Ő szolgáját. "Kinyújtá az Ur az Ő kezét és megilleté számát" írja a próféta. Drága testvéreim, ez egy nyilvánvaló csoda! Isten megilleti azok ajkát, akiket elhívott és elküldött s attól kezdve azok csak azt mondják és csak azt teszik, amire a Szent Lélek tanítja őket. (János 14:26.) Milyen jó volna, ha mi magunkat teljesen a Szent Lélek vezetésére és tanítására bízánk. Volna isteni üzenet a beszédünkben. Igeszólói munkánk nem annyira beszéd kitalálásában és kicsiszolásában állna, hanem az üzenet átadásában. Az elhívott és elküldött szolga jól tudja mit kell mondania, hiszen Isten Lelke tanította meg reá. Amit mond, az gyarló emberi ajakról jön, — de Isten akaratából és gondolatából. Így lehet az Ige építő, romboló, tápláló és gyomláló erejét emberi közvetítéssel a szívekhez juttatni.

6. Isten meghatározza szolgája tennivalóját és köteleességét. Akit Isten elhív, annak megmondja, hogy mit, hogyan tegyen és miként járjon el. Az Ur Jézus, amikor elküldte

12 tanítványát, határozott utasítást adott nekik. (Máté 10:5-14.) Megmondta hova menjenek, mit csináljanak, mit ne vigyenek magukkal. Jeremiás küldetésében nem volt semmi bizonytalanság vagy tapogatózás. Munkaterét nem borította köd. Isten küldte, Isten érintette ajkát és a Szent Lélek irányította lépkeit. Jeremiásnak csak engedelmeskednie kellett. Mi lett volna a 12 tanítvánnyal, ha nem az Ur Jézus utasítása szerint jártak volna el? Nagy batyut kötöttek volna hátukra, hogy legyen elég ruha és élelmiszer; hoszszu botot vittek volna védekezésre, de mindezek csak akadályok lettek volna a munkában.

Testvéreim, amióta hívó lettem és a konvenciókat látogatom, mindig említettem és amig élek említeni is fogom, hogy az evangélista, a prédikátor ne vegyen olyan sok köpönyt magára. Nem csak most, hanem akkor is, amikor volt elég munkás, annyi sallangot akasztottunk a prédikátor testvérek nyakára, hogy azt sem tudták melyiket tegyék el az utból. Három-négy féle bizottságba beválasztottuk, mindenféle tisztséggel felruháztuk őket, ugyannyira, hogy egyiknek sem tudtak igazán megfelelni. Istentől küldött szolgálata igazi hivatása a lélekmentés és nem a mindenféle sallang viselése.

Lehet, hogy tulzok, mikor azt mondom, hogy ha ezelőtt 10-12 évvel vehettem volna az irodalmi pénztárt a kezembe, az irodalom ügye ma másként állna. De ez már a múlté. Mai köteleességünk arra int, hogy igyekezzünk elhagyni mindent, ami ködös és bizonytalan és teljesítsük Isten egyszerű, egyenes és világos parancsait. Istenünk áldó szemei még reánk fognak tekinteni.

7. "Övezd fel derekadat", — hangzott Isten utasítása. Ez már a mi feladatunk. Nekünk kell elhagyni mindazt, ami akadályoz az előhaladásban. Nekünk kell levetnünk a reánk erőszakolt köpönyegeket. Ha Isten hívására hallgattunk s küldésének engedtünk, tegyük azt amit Ő mond. Megérintette ajkunkat. Igéjét adta szánkba, kezébe vette ügyét s a mi köteleességünk most már az engedelmeskedés. Mint hívottak és kül-

döttek legyünk kész a szolgálatra. A szolgálatot nekünk is akarnunk kell, nekünk is hozzá kell készülnünk. Vessünk el minden szolgálatra alkalmatlan gondolkodást s övezzük fel lelkünk derekát, hogy Isten küldésében alkalmas eszközök lehessünk. Engedjük, hogy Isten Lelke irtson ki életünkől minden olyan dolgot, ami sallangként lett reánk akasztva. — Amikor majd szívünk szabad lesz, amikor Isten átfurmál és megújít, akkor lelkünk majd forró vággyal kívánja a munkát teljesíteni. Gyülekezeteink is akkor fogják prófétai küldetésüket végezni, ha mindnyájan átadjuk Isten szolgálatára egész életünket, ha legjobb igyekezetünkkel takarítgatjuk a romokat és a gyomokat és teljes erőnkkel véghezvük Isten tápláló és plántáló munkáját.

Vizsgáljuk gyülekezeteinket s benünk elsősorban önmagunkat: részt veszünk-e Krisztus munkájának bűnösöket kereső és megmentő szolgálatában? Fel tudjuk-e fedezni gyülekezeteinkben és Szövetségünkben ezt a szolgálatot? Meg van-e bennünk és családjunkban az az áldozatos lehetőség, ami Krisztus munkájához szükséges? Ha jól megértjük feladatunkat, akkor Isten utmutatása alapján azt is meg fogjuk tanulni, hogy az önmagát mások életéért feláldozó gyülekezet meg fog tartani a szolgálatra és arra, hogy áldásul legyen. A gyülekezetben szolgáló prédikátorok, diakonusok és a tagok ne csak önmaguknak éljenek, hanem legyenek készen másokért való szolgálatra.

Drága Testvéreim! Térjünk vissza elhivatásunk nagyszerű kiinduló pontjához, ahhoz a ponthoz, ahol az Ur szólt, hívott és mi boldogan feleltünk: "Szólj Uram, mert jól hallja a te szolgád." Emlékezzünk vissza küldetésünk áldással telt idejére. Térjünk vissza Béthelbe, arra az időre, amikor a vallásos iratok nem mentek tönkre a zsebünkben, hanem igyekeztünk a nép kezeibe adni azokat. Van kinek osztogatni a megtérésre hívó lapokat ma is. — Hagyjunk fel a kifogásokkal, s tegyük azt, amire az Ur elhívott és elküldött.

A második mérföld

AMIKOR IZRAEL NÉPE visszatért a babilonai fogságból, természetes a hosszú távollét után első dolga volt a lerombolt, elhanyagolt épületeket és templomot, földet használhatóvá tenni. Megis tették ezt azonnal. Buzgósággal, igyekezettel, hozzáálltak mindeneket újjá teremteni. Az épületek szépek, szőlőskertek, a föld minden jól nézett ki, de volt egy szomorú látvány; Valakiről elfeledtek és valami kimaradt: az Ur és az Ő háza. (A templom.)

A prófétát meglátogatja az Ur,; s panaszkodik. Csak 18 éve, hogy ez a nép visszajött s már is nem vagyok az emlékezetükben. A Próféta hallgat, de orcáján szomorúság és szégyenpir jelentkezik. Gondolatokba merül: Uram igazad van, ugyan, a nép buzgó, igyekszik, hisz 70 évig volt távol a szülőföldtől. A népnek is igaza van. S amíg a Próféta eldöntené az igazságot Ön magában; Megcsendül fülében egy hang: az Ur szava: "Házaitok, szőlőtök és minden termések megvan, de hol van az En házam?" az imádság háza, az Isten Tisztelet? Az áldást En adtam. Erőt, egészséget, védelmet, megtartást. En megtudom tenni azt, hogy minden termések, kezetek munkájának eredményét mint ha üres zsákba raknátok. A Próféta gondolatában döntött. Uram, neked van igazad. Milyen nehéz volt akkor, és milyen nehéz ma megtenni azt, hogy az Ur az első.

Ezt nehéz is lesz megtenni, mindaddig, amíg meg nem értjük az Ur azon mondását, amit a második mérföldnek nevezünk. Az első mérföldet legtöbbször és a legtöbb esetben megtesszük. Mert az első mérföld a legszigorubbban vett kötelességünk elvégzése. Ezt el kell végezni, meg kell tenni. A második mérföld az, amit a kötelességen felül teszünk. De nem azért, mert ezt meg kell tennünk, hanem: hálából, isteni szolgálatból, áldozatból és szeretetből. Isten csak ezt a második mérföldet fogja számonkérni egyszer, amikor megfogunk jelenni előtte. Ennek a második mérföldnek a megtevése folytán fogunk a szellemi világ való-

ságának csodálatos élvezője lenni. Itt fognak megnyilni előttünk a világ előtt ismeretlen örömök. A második mérföldet megtéve fogunk Jézus Krisztussal kapcsolatba kerülni. Aki a második mérföldet akkor tette meg, amikor a Golgotára ment te éretted és én érettem. VIII. Edvard angol király koronázási diszruháját egy angol cégnél rendelték meg egy évvel előre. A készülő öltöny a világ legdrágább öltözetete. A hozzá tartozó köpeny arany és biborszínű selyembársonyának olyan különleges a szövési módja, hogy métere ötszáz shillingbe kerül. Az aranyszálakból szőtt szalagdiszek métere 1,500 shilling. És még ez a ruha sem volna elég ékes a Krisztus királyi menyegzőjére! Oda csak Jézus érdemébe öltözve lehet belépni.

Amikor a második mérföldet megtéve érdemessé lettél a királyi menyegzőn való megjelenésre. Mond kedves testvérem! Nem tennéd meg a második mérföldet? Még akkor is, ha sok más dolgot el kellene mulasztanod, vagy nem tehetnéd meg. De mert megtanultad azt, hogy az Ur és az Ő ügye az első.

—Attila.

AGGMENHÁZRA ADAKOZTAK

Szakács Ferenc tv., Garfield N. J.: 200 drb. borotva penge; Bulza tv. és felesége, Gary, Ind: 10 dollár; Vér Ferenc tv.-nő: Dayton, Ohio: 10 dollár hálaadás napjára és egy nagy csomag használt ruha; Polaresik tv. és felesége, Huntsburg, Ohio: 2 ft. csokoládé; Révi Illés tv., Flint, Mich.: 11 ft. hus, 100 ft. liszt, 100 ft. cukor, 4 doboz fagyasztott strowberry, 1 nagy csomag ruha és egy kórházi ágy; Havel tv. és felesége, Chicago, Ill.: élelem és édességek; Ifj. T. Attila, Chicago, Ill.: 180 ft. cukorka.

—Attila.

FIGYELEM!

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐSÉGÜNKBE küldendő.